

Вавилон Велики

Коя е голямата блудница от книгата Откровение?

Четейки книгата Откровение, ние срещаме един ужасен и зловещ персонаж, наречен блудница, Велики Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите на Земята.

„И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши, и поговори с мене, казвайки: Ела, ще ти покажа осъждането на голямата блудница, която седи на много води, с която блудстваха земните царе, и земните жители се опиха от виното на нейното блудстване. И тъй, той ме отнесе духом в една пустиня, където видях жена, седяща на червен звяр, покрит с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога. Жената бе облечена в пурпурно и червено, и украсена със злато, със скъпоценни камъни и с бисери, и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мръсотии и с нечистотиите на нейното блудстване. И на челото и беше написано това име: Тайна, Велики Вавилон, Майка на блудниците и на гнусотиите на земята. И видях, че жената се беше опила от кръвта на светиите и от кръвта на Исусовите мъченици.“

(Откровение 17:1-6)

„Той извика със силен глас, казвайки: Падна, падна Вавилон-великата блудница и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух

и свърталище на всякакви нечисти и омразни птици, защото всичките народи пиха от виното на нейното разпалено блудство, и земните царе блудстваха с нея, и земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош."

(Откровение 18:2-3)

И така, какъв е този отвратителен персонаж и защо е споменат в Библията? Във всяка църква ще кажат, че те са истинската църква, невестата на Христос, а пък тази или онази са блудници. Никой не иска да се признае за блудница, всички сочат един към друг и е невъзможно да се определи кой всъщност, символизира този персонаж. Католиците сочат към протестантите, адвентистите към католиците, баптистите към православните и т. н. За да разберем правилно този въпрос, ще се ръководим само от Библията, изключвайки всяко конфесионално становище.

1. Главния враг на Христос

Разбира се, главния враг на Христос е дявола. Но понеже той е безтелесен дух, не твори злото чрез собствените си ръце, но го върши чрез тези, които му служат. Може би ще кажете, че това са атеистите, някои от миряните или невярващите хора. В известна степен, това е така, но дявола има поддръжници много по-организирани, с много по-голяма власт и по-могъщи от обикновените светски хора.

И така, каква е тази тайна организация от злодеи?

Кой уби Исус? Разбира се, Той беше убит от дявола, но не от неговите собствени ръце. Той използва своите поддръжници сред свещенослужителите: свещеници, книжници, фарисеи, садудеи, и т. н. Тоест, Христос съвсем не беше убит от римските войници, простия народ, безбожниците или миряните, а от самите вярващи. В това е парадокса, че "Божии служители", Неговите "представители" на Земята, всъщност, са били първите заговорници срещу Христос.

Но как стана така, че Исус дойде при Своите, но те Го убиха?

Исус е казал по този въпрос това: "На Моисеевото седалище седят книжниците и фарисеите." (Матей 23:2) Тоест, властта в Божия стан била завладяна от нагли, користолюбиви книжници и фарисеи.

Стана.

В стана, в старозаветно време както знаем, е имало място за поклонение на Бога. Това е била оградена територия, в центъра на която се е намирала скинията-Божия храм. В този храм се е извършвало богослужение,

под формата на специални ритуали и жертвоприношения.

Всички тези ритуали имали дълбок духовен смисъл и значение.

Но завзелите властта свещеници не искали да мислят за дълбочината на смисъла на символите в различните церемонии и обреди. Те преследвали собствените си користни и егоистични цели. Интересувало ги само личното обогатяване, властта и величието. Те просто експлоатирали религиозните чувства на хората, изграждайки благополучието си за тяхна сметка. Богослужението било превърнато в религия, в ритуално действие, носещо им добри доходи. В храма се настанили менители и най-различни спекулиращи търговци. И въпреки че свещениците външно служели на Израилевия Бог, всъщност те служели на съвсем друг бог-на себе си, превръщайки храма във „вертеп на разбойници.“ Исус им казал направо: "Тисано е: "И домът Ми ще бъде молитвен дом": а вие го направихте "разбойнически вертеп".

Разбира се, когато Христос дошъл, те разбрали, че биха могли да загубят всичките си богатства и власт. Те не искали да разберат, че този храм е само праобраз на самия Исус Христос, а богослужението им е само праобраз на служението на Христос в храма на Неговото тяло. Те не се нуждаели от моралните и духовните ценности, които донесъл Христос, нужна им била само звънката монета, среброто и властта. Поради това, в резултат на формалния, потребителски подход на водачите в храма към богослужението, властта в Божия стан принадлежала вече не на Бога, а на алчните и себелюбиви книжници и фарисеи. И естествено, че при първа възможност те убили Христос, разпъвайки Го на кръст като злодей.

Вече знаем какво е стана в старозаветно време и кой е главния враг на Христос когато той дошъл на земята. Съществува ли стан в наши дни и кой в наши дни е главния враг на Христос?

Да излезем вън от стана.

Времето на Стария Завет отдавна е преминало, вече няма левити, нито храм, нито храмово богослужение, но книжниците и фарисеите не са изчезнали.

Те отново са завладяли Господния дом, само че вече не буквално, а духовно-сърцата и душите на хората. „ Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: "Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат люде". (2 Коринтяни 6:16)

Апостол Павел казва: " Нека излизаме и ние към Него вън от стана, понасяйки позор за Него."

Днес също има „стан“, в който се върши богослужение, също има свещеници и днешни книжници и фарисеи. Ситуацията се повтаря точно, но в много

по-голям мащаб. Както в старо време власта в Божия дом била в ръцете на книжниците и фарисеите, така е и днес. Днес също така религията е превърната в търговия, средство за обогатяване на някои за сметка на други. разбира се, това не става явно, то се върши скришно, под маската на „Божии дела“, но ако се вгледате по силно, вие лесно ще видите всички тези „свещеници“, чийто Бог е собственият им ненаситен корем.

Както в старо време, користолюбивите, религиозни „варващи“ са преследвали Христос, така и днес Го преследват, но разбира се, не в буквалния смисъл, не директно. Преследва се учението на Исус Христос пълно с любов и истина. Такива варващи казват, че Го обичат и Му служат, но всъщност правят всичко, никой да не разбере истината. **Вместо Христовото учение, в църквите се проповядва подмяна, проповядват се деноминационни доктрини, далечни от истината.** Всички те съвсем не служат на Бога, а за земните потребности на пасторите и свещениците, служат за укрепване на тяхното влияние и престиж. Както тогава са преследвали Христос, така и днес гонят от църквата всеки, който се осмели да говори истината.

Религията.

Така стигнахме до заключението, че **главния враг на Христос е религията, тоест, църковната система която служи не на Бога, а на човешкото себелюбие и алчност.** Днес, тези които изглеждат като представители на Бог, и които действат в Неговото име, всъщност са Неговите главни врагове. На пръв поглед това изглежда абсурдно, но тези, които днес проповядват, евангелизират и насърчават хората да идват при Бога, в действителност **не водят хората при Христос, а при себе си,** в своите многобройни църкви и секти, за да паразитират върху тях после. И всичките им религиозни събрания са само изкусно преправяне, имащо само външна прилика с Христовата църква, но лишено от истинско съдържание.

Да си спомним, че именно религията е изобретила инквизицията, кръстоносните походи, гилотината, тоталитарните секти и механизма за зомбиране и подвеждане на хората. Именно религията винаги е жадувала за власт и господство над хората, без значение на каквито и да са жертви, закони и морални норми. **Именно религията е криела винаги истината, заменяйки я с църковни догми.**

Исус донесе спасителното учение, за да могат хората наистина да се освободят от робството на греха, да се очистят и изцелеят и така да станат добри.

Исус дойде, за да създаде Своята Църква, която е Неговото тяло, но религията прави така, че хората да виждат само замяната, без да могат да видят истината. Фактът, че днес можем да видим огромен брой църкви, и това че всички те учат

различно, враждувайки една с друга и вкарвайки хората в объркване, само потвърждава мисълта, че всички тези религиозни църкви са главен враг на Бога. Това е и така наречената голяма блудница, Велики Вавилон,

и в следващите глави това ясно ще се докаже.

И така, защо този разнообразен църковен сбор е наречен Вавилон Велики и голямата блудница?

2. Невястата и блудницата

Коя е блудницата?

Днес, броят на различните вероизповедания и деноминации, вече не се брои в стотици, а в стотици хиляди, макар в Библията да откриваме само два вида- Невястата и блудницата. Откъде се появила толкова безброй църкви с различни учения, и коя от тях е Невяста, а коя блудница?

Църквата-Невяста е събрание (събрание може да бъде и от двама или трима човека, събрани в името на Христос) от верни вярващи, които учат да се съблюдава девствена чистота по отношение на греха и да се пази верността към Жениха, т. е. - към Исус Христос. Библията нарича тези хора жената на Агнето, Невястата. Те са се сгодили за Христос и чакат брака си с Него, като пазят себе си от грях и оскверняване със света. Те пазят чиста сватбената си дреха и бдят като държат светилниците си запалени и пълни с масло.

Невястата живее по дух, тя е умряла за „стария си мъж“, т. е. за своята плътска природа, чрез която действа дявола. Плътта ѝ е разпната, греховната природа няма власт над нея, цялото ѝ поведение, всички действия и мисли вече са подчинени на Духа. **Невястата има Христовия ум и се отличава с Христовия характер**- смирение, скромност, търпение, доброта, любов и т. н.

Църквата-блудница е съставена от хора, които макар да са сгодени с Христос, продължават да блудстват със „стария мъж“-живеят по плът, вършат грехове.

Блудницата иска спасение, но не иска да се лиши от греховните удоволствия. Тя е вярваща само формално, но в действителност е също толкова сладострастна и порочна, както обикновените светски хора. Тя не иска да отхвърли греха, защото го обича, не иска да коригира своята паднала природа. Идвайки при Бога, блудницата преследва само своя егоистичен интерес, желаейки да избегне Съда и да получи в Небето златен дом в златния град. Блудницата е предана на Бог само външно, но всъщност изобщо не Го обича, тя обича този свят с неговите пороци, егоизъм и безнаказаност.

Църквата-блудница се състои от отделни вярващи-блудници, т. е. от „вярващи“, които са духовни блудници, потънали в плътските грехове. Учението на такива църкви допуска прелюбодействието, т. е. учението ѝ е толерантно към това,

вярващите да съгрешават.

Цялото днешно разнообразие от всевъзможни религиозно-църковни системи не води хората към реална святост и новородение, това е и Вавилон Велики- майка на блудниците, лъжеученията и всички религиозни заблуди.

Въпреки че всички такива църкви-блудници са толкова различни и имат различно разбиране на Библията, тях ги обединява едно общо нещо- блудството, а именно блудството със стария „мъж“. Вярващите-блудници не живеят по дух, т.е. не живеят под ръководството на новородения ум. Те са плътски, живеят под ръководството на своята капризна плът в страстите и похотите й. Затова греховете и пороците на такива "вярващи" са неразделна част от живота им. И не е чудно, че такива вярващи-блудници си избират църкви-блудници, в които спокойно могат да се спасят, без да променят своя грешен начин на живот.

Такива църкви се хвалят със своите последователи, с многовековната си история, с многочислеността си, но те не водят хората към реална святост. Святостта в някои от тях се получава само посмъртно, а в живота си всички са грешни.

За Невястата, Христос е винаги на първо място, а не религиозната църковна система.

При църквата-блудница, Христос съвсем не е на първо място, а нейната църковна система, затова вярващите в такива църкви служат не на Бога, а на техните системи, понякога искрено вярвайки, че служат на Бога. Те могат да проявят търпение, ако някой критикува Бог, но ако критикуват тяхната „истинска“ църква, няма да търпят изобщо.

Справедливо е да се отбележи, че понякога учението на църква-блудница може да бъде насочено към борбата с греха, но това е само на думи и в действителност няма никакъв практически пример, резултат и плод. Ако се вгледате по-внимателно, лесно ще забележите, че във всичките си дела, проповеди, под знака на „служение на Бога“, те рекламират самите себе си, своите църкви, своите единствено правилни учения. Всички библейски стихове са така деформирани от тях, че грехът да бъде максимално отстранен, за да не може вярващия да чувства никаква вина и покаяние. Проповедниците в тези църкви са се научили със своите успокояващи приказки да „обезболяват“ съвестта на хората така, че тяхното прелюбодеяние, т. е. търпимостта към греха да стане неизбежен начин на живот, нещо обичайно.

Но защо тези блудни църкви влизат под този „знаменател“-Вавилон Велики?

3. Вавилон Велики

Да си спомним за древния град Вавилон, където хората искали да построят кула „до небето“, за да си спечелят име. (Битие 11:4) Но Бог объркал езика им, за да оставят тази амбициозна дейност. Хората не могли да се разбират и спрели да градят града, и така Господ ги разпръснал по цялата Земя. Благодарение на това събитие, думата „Вавилон“ се превърнала в нарицателна, символизираща човешкото високомерие и съпътстващите го смесица, разделение, объркване и неразбирателство. Разединението, липсата на разбирателство е много характерно за днешния църковен Вавилон. Жителите на Вавилон днес, а именно различни вероизповедания и деноминации, са също така разпокъсани и не се разбират помежду си, постоянно спорят, съперничат и враждуват. Въпреки, че всички те са различни и с различни учения, всички те са жители на един град с общо характерно име-Вавилон Велики.

Обърнете внимание, че днешния църковен Вавилон също така си строи кула до небето и също си прави име за себе си, и също така е изолиран, разделен както хората тогава. И ние разбираме, че това е допуснато от Господ, за да им попречи на тези „вавилонци“ в тяхната амбиция „да стигнат небето и да си спечелят име“. Затова Вавилон е обречен на постоянна изолация, разделение, вражда и спор. Вавилон никога няма да бъде изцелен, защото това разделение и объркване е присъдата на Самия Бог. (Еремия 51:9)

Всяка вавилонска църква строи своя кула, за да стане най-високата, най-известната, най-значимата. Тя възвеличава себе си под прикритието на възвеличаването на Бога. Всяка „кула“ иска да привлече към себе си колкото се може по-голямо внимание, за да построи максимално голям град от хора, завладяни от една и съща небесна страст. Защото там, където има хора, там са и силата, властта и парите. И за да бъде търсена, всяка църква „си прави име“-най-красивото и най-голямото, за да покаже своята особеност и максимална близост до небесата и Бог- "Апостолска църква", "Църква на Светия Дух", "Църква на Истината", "Църквата на Евангелието"-именно за такива красиви имена са купени много вярващи, защото търговците на Вавилон са най-големи експерти по купуване и продаване и мамене.

Търговците.

„Светлина от светило няма вече да свети в тебе, и глас от младоженец и невеста няма вече да се чуе в тебе, защото твоите търговци бяха големците на земята, понеже чрез твоето чародеяние бяха измамени всичките народи.“

(Откровение 18:23)

Търговците на днешния църковен Вавилон се занимават с търговия не на

земни ценности, а на небесни. Те търгуват спасението и „виното на блудството“ е учението за спасяване с греховете и в греховете. Вавилонските църкви обещават на хората Рая, като в замяна искат само хората да посещават събранията им, да дават пари, да участват в църковните мероприятия и да не обсъждат постъпките на пастора. Святостта за тях не само че не е необходима за спасението, но тя е нещо непостижимо. Тези търговци използват религията като източник за лично обогатяване, те не се интересуват от Божията истина, а от дохода, от придобивките. Ако Христос влезе в такова събрание, Той бива веднага изгонен, защото търговците не се нуждаят от Неговата истина. Те имат своя собствена истина, която им помага да се обогатяват и да засилват влиянието си върху умовете на хората. Това са днешните книжници и фарисеи, коварно завзели властта в Божието лозе, както те някога разпнаха Христос.

Вавилонският цар.

Макар и Вавилон да казва, че неговия цар е Христос, всъщност негов цар е дявола-Исая 14 глава. В крайна сметка, Вавилон се е появил, когато в Луцифер се е зародила идеята „Ще възляза на небесата, ще възвиша престола си над Божиите звезди и ще седна на планината в събранието на боговете, в най-крайните страни на Севера. Ще възляза над облачните висини, ще бъда подобен на Всевишния.“ (Исая 14:113-14) Именно падналият ангел-дявол и Сатана е истинският вдъхновител на съвременния Вавилон. Именно той подхранва във вярващите хора амбицията, тшеславието, гордостта и желанието да бъдат известни, да имат име.

Всяка Вавилонска църква непременно строи своята „кула до небето“ така, че да бъде най-високата, като се конкурира с другите, понякога хвърляйки кал по тях, за да бъде в очите на хората тя истинската. Тя се вдъхновява от властолюбивия и горд дявол, а не от кроткия, смирен Исус. Затова неизбежните спътници на Вавилон не са святостта, простотата и благородството, присъщи на Исус Христос, а високомерието, амбицията, тшеславието и любовта към славата, присъщи на дявола.

Дяволът, вавилонския цар, не само че не е притеснен, че толкова много хора днес смятат, че са между вярващите, напротив, той е активен участник в "евангелизацията" и във всевъзможните "мисии", така че чрез тях все повече хора попадат в мрежата му. Като станат роби на религиозните системи, хората губят своя шанс някога да чуят истината, защото учението на Вавилон опиянява и приспива ума. Във вавилонските църкви, почти никой не успява да се събуди от сладките сънища за лесно и евтино "спасение".

Нека си припомним древната история, когато евреите, богоизбрания народ, излязоха от робството в Египет, но за вероотстъпничеството си отново бяха пле-

нени и отведени във Вавилон. Днес историята се повтаря: хората, които повярват в Бога и излизат от робството в Египет (света), заобикалят Божият призив и стандарт (обетованата земя), и попадат право в робството на Вавилон, ставайки роби на религиозни и духовни системи, т.е. роби на съвременния Вавилон.

Вавилон, целият този пъстър и разнообразен църковен свят, днес е причина за ставащото на Земята зло, защото той противодействува на истината, донесена от Христос. Със заблудата си той пречи на хората да влязат в Небесното царство. Заради тази църковна заблуда, хората живеещи в мрака на невежеството не могат да видят светлината на Божията истина и продължават да грешат. Тази голяма вавилонска блудница не дава на хората истински да се отвърнат от греховете си, защото ги е измамил, заблудил и напоил с виното на блудодеянието си-своето лъжеучение. (Откровение 18:23)

Със сигурност изниква въпроса: Нима всички църкви са Вавилон? Не е ли Вавилон само една древна религия? Обърнете внимание, че Вавилон в книгата Откровение е наречен Велик. Само всички заедно днешни деноминации, могат да бъдат Велики Вавилон, за който говори Откровението. Поотделно те представляват малобройни групи. И как една деноминация би могла да заблуди всички народи? Не, една няма тази сила, само всички заедно, тези изолирани и разделени деноминации, предлагащи своите „услуги“ за „всеки вкус и цвят“, могат да съставят този Вавилон Велики, който е наречен Майка на блудниците и на гнусотиите на Земята. Но ако всички днешни църкви са Вавилон Велики, голямата блудница, то как той е могъл да заблуди толкова много хора, защото вярващите са милиони? Нима всички са измамени?

Обърнете внимание на стиховете в Откровение 17:3-5. На челото на блудницата е написано „Тайна“, тя не казва че е блудница, но говори че е истинската Божия църква, че е Невястата на Христос. Това, че тя е блудница, за всички е „Тайната“, за която не подозират. Влезте в която и да е църква и кажете, че търсите истинско събрание. Веднага ще ви отговорят, че сте на правилното място, никой няма да каже, че са блудница, защото кой ще влезе? Но те дори и не го знаят, защото са измамени и си вярват, че са истинската Невяста.

Именно тази „Тайна“, тази заблуда, тази фалшификация е причината, поради която са били излъгани "всички народи" (Откр 18: 23).

На блудницата ѝ помага да заблуждава „златната чаша“, която държи в ръката си.

4. Златната чаша

“И държеше в ръката си златна чаша, пълна с мръсотии и с нечистотиите от нейното блудствуване. ” (Откровение 17:4)

Забележете, че блудницата държи в ръката си някаква златна чаша, която е пълна с мръсотии от нейното блудстване. Възниква въпроса: Каква е тази „чаша“ в ръцете на религиозните лидери, т. е. на споменатите по-горе вавилонски търговци, продаващи евтино спасение?

В Откровение 18:1-3 се казва: "Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица, защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване, и земните царе блудствуваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош."

Отново виждаме да се споменават търговци и вино на блудстване. Да допуснем, че коварната и хитра блудница иска да напои всички, да ги измами, отрови и опияни. Как може да го направи тя? Никой няма доброволно да пие отрова. Остава само един начин-да вземе красив съд- златната чаша, да налее в нея отровата и да каже, че е лекарство. Да си спомним, че на челото на блудницата е написана думата „Тайна“, т. е. тя скрива че е такава, и че иска да напои хората с вино на блудство. Тя казва, че е Невястата Христова, че е истинската църква, и че в златната ѝ чаша е спасително лекарство, даващо вечен живот. Това е ясно, но какво е златната чаша?

Златната чаша е на вид красив и скъпоценен съд, затова не е логично да се предполага, че в него има нещо нечисто. Тя е направена от злато, т. е. от благороден, много ценен метал. **Какво е подобно на злато между вярващите?**

Какво за тях е особено ценно? Това е Библията. Ние вярващите сме много доверчиви към Библията. **Ако някой може да ни заблуди и отрови с нещо, това е само чрез Библията.** Ето защо, когато блудницата иска да измами, опияни и омагьоса, тя просто взима „виното на блудодеянието си“- своето лъжеучение, и го налива в „златната чаша“- Библията. Когато пастор или проповедник взима в ръката си Библията и почва да проповядва лъжеучението си, той разчита, че всички се доверяват на Писанието и никой няма да спори с него. Точно от тази доверчивост се ползва блудницата, а по-точно казано-вавилонските търговци (проповедниците). Те взимат Библията и влагат в нея съвсем различен смисъл, с други думи- наливат в нея „виното на блудството“. Мащабът на тази измама, на това опияняване и отравяне е толкова голям, че измамените са не един или два-три народа, а „всички народи“. Никой не може да разпознае тази „тайна“ на блудницата, вярвайки, че тя е точно тази, за която се представя-истинската Невяста, църквата на Христос. **Но как става измамата?**

Например, често можете да чуете фразата: "Кръвта на Исус Христос ни очиства от всеки грях". Вярно ли е или невярно това? Разбира се, знаем, че е вярно, защото така е писано. Именно в тази фраза „така е писано“ се съдържа заблудителния трик със златната чаша. Но така ли всъщност е писано? Не, всъщност е писано съвсем различно. В 1 Йоан 1:7 се казва:"Но ако ходим в светлината, как-

то е Той в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Сина Му Исуса Христа ни очиства от всеки грях." Вероятно някои ще кажат, че ние ходим в светлината, защото вече посещаваме църква. Не, това че ние посещаваме църква още не доказва, че ходим в светлината, както Христос е в светлината. Въпреки това, блудницата представя „ходенето в светлина“ като от самосебеси разбиращо се-щом посещавам църква, значи че кръвта на Христос винаги ме омива и очиства, колкото и да съм съгрешил.

Библията ясно казва, че кръвта на Христос не действа когато някой съгрешава самоволно. (Евреи 10:26) Следователно, това е измама.

Сега се вижда ясно „виното на блудството“. Виждате учението, което позволява и оправдава греха. Използвайки Библията, блудницата представя нещата така-че грехът е нещо обичайно в живота, че той не може да се победи, и че не е нужно да се побеждава, защото ги има благодатта и кръвта на Христос. Опи-лите се с това "вино на блудодеяние"-(учението позволяващо да се греши) вече не чувстват вина поради извършените от тях грехове. Те си мислят, че вече са спасени щом са станали формални членове на някоя църква. Виното им дей-ства като анестезия, като сънотворно за болната съвест. Затова греховете и пороците не се изкореняват измежду така наречените християни. Посеща-вайки някоя църква, вярващите не само че не стават по-добри, но обратно-те стават непримирими, строги, високомерни, нагли, показват сухота и неприязън към този, който не е като тях. В религиозната църква винаги може да се види коя е „голямата“ и кои са „малките рибки“. Винаги може да се видят раздори, клюки и съдене. Там винаги има борба за власт и първенствуване. Хората там съвсем не приличат на добрите, любящи хора, каквито трябва да бъдат вярва-щите в църквата на Бога. Напротив, те приличат повече на отвратителните и нечисти птици, които се кълват взаимно, грачат и се бият.

За това се говори в Библията: „Вавилон стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица." И това става именно чрез „виното на блудстване"-учението позволяващо греха и спасяващо с греховете.

Но блудницата мами хората не само чрез златната чаша, но и чрез своето чаро-деяние.

5. Чародеяние (магия)

Друга особеност на религиозният Вавилон е чародеянието, както четем в Откровение 18:23- „чрез твоео чародеяние бяха измамени всички народи." Но откъде се е взело то, щом в учението на Христос няма магия и какво всъщ-ност е това?

Тесния и широкия път

Исус казва, че пътя, който води към Живота е труден и тесен, и че портата през която се влиза в него също е тясна. С други думи, това е път на себеотричане, носене на своя кръст, преминаване през много скърби и изпитания, път на постоянство в следването на Христос и учението Му, на уподобяване с Него. Той е казал, че: "А от дните на Йоан Кръстител до сега небесното царство на сила се взема, и които се насилят го грабват." (Матей 11:12)

Апостолите са учили: "и утвърждаваха душите на учениците, като ги увещавах да постоянствуват във вярата, и ги учеха, че през много скърби трябва да влезем в Божието царство." (Деяния 14:22)

Исус неведнъж е говорел на хората за условията на тяхното спасение, всички условия заедно съставляват този тесен път.

„ако се не обърнете като децимата, никак няма да влезете в небесното царство.“ (Матей 18:3)

„ако искаш да влезеш в живота пази заповедите.“ (Матей 19:17)

„Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва.“ (Матей 16:24)

„ако вашата правда не надмине правдата на книжниците и фарисеите, никак няма да влезете в небесното царство.“ (Матей 5:20)

С други думи, на всички, които искат да влязат в Небесното царство, Исус винаги е предлагал тесния път и тясната порта, т.е. Неговите условия.

Това се постига чрез дълготърпение, молитва, постоянство в „изработването на спасението“-работа над себе си, защото нашата егоистична, грешна природа не иска да страда и да се ограничава. Тя иска да блудства, да се наслаждава и да греши. Тоест, нашето спасение се постига по напълно естествен начин, чрез усилие и работа над себе си, без никакво чародеяние. Това е и ходенето по тесния път.

Но нека си спомним, че Исус най-напред е казал, че мнозина ще изберат не тесния, а широкия път- „Влезте през тясната порта, защото широка е портата и пространен е пътят, който води в погибел, и мнозина са ония, които минават през тях.“ (Матей 7:13)

Вавилонската блудница (религиозния Вавилон) знае, че хората по природа са мързеливи и себелюбиви, така че тя им предлага „спасение“ без условията поставени от Христос, тоест-широкият път. Тя премълчава за думата „ако“, а проповядва, че е достатъчно „правилно да се кръстиш, правилно да вярваш, да дойдеш точно в нейната истинска църква“ и спасението ти е гарантирано. Тоест, блудницата предлага да получиш спасение без усилие над себе си, без да се промениш, по някакво чудо и магия. Тя казва, че това не е нужно, защото

Исус вече е простил на всички, спасил ни е и ние трябва само да повярваме в своето спасение. Блудницата учи за „усилие на въображението“, тоест, само чрез „усилие“ на мисълта да повярваш в спасението си-и това е всичко, ти вече си спасен без никаква работа над себе си по-нататък.

Всички християнски деноминации са заети да предлагат своето учение за спасение, заобикаляйки Христовото учение. На събранията на блудницата вие няма да чуете Христовото учение, но затова пък ще чуете много истории, приказки и басни. **Учението на Христос променя човека, но ако годините си минават, а хората не се променят, то значи тях са ги приспали, измамили и въвели в заблуждение.** На тях са им дали нещо, което много прилича на истината, но то не е истината.

Тоест, оказва се, че са спасени чрез чародеяние (магия), а в действителност това е измама, заблуда.

Чародеяние (магия)

„защото твоите търговци бяха големците на земята, понеже чрез твоето чародеяние бяха измамени всичките народи.“ (Откровение 18:23)

Според тези думи, измамени са всички народи, а те са измамени чрез чародеяние, с помоща на виното на блудстване (лъжеученията). Чародеянието (магията) е духовно действие, когато се случва нещо непонятно, по свръхестествен начин.

Исус Христос е вършел чудеса, но това не е било магия, не е било измама.

Днешните „вярващи“ от религиозния Вавилон не разбират, че вярват в нещо измамно-чародействено, защото причината за тази сляпа вяра е, че можеш да получиш нещо без никакво усилие, като с магия, но това е заблуда, измама, или с други думи-чародеяние.

За да върши своето чародеяние, религиозния Вавилон използва „магическите си заклинания“, които взима от „златната чаша“-Библията. Тоест, за да не се съмнява никой и сляпо да вярва в нейното чародеяние, блудницата използва библейски цитати.

Невестата Христова е облечена в „светъл и чист висон“, който символизира праведните дела на светиите. Тя върви в светлината и в нея забелязва всяко „петно“ по дрехата си, затова се очиства-премахва всеки грях от себе си, като с всеки ден израства духовно.

Блудницата със своето чародеяние „спасява“ мръсните (грешните) хора такива каквито са, без поправление и очистение. Дори ако тя учи за очистение, то е някакси виртуално, магически, чрез самовнушение. Тя учи, че е достатъчно да повярваш в прощението и тогава очистването става от самосебеси. Затваряш очи и чрез силата на мисълта повярваш и веднага се превръщаш в свят и правед-

ден чрез вяра. **Чародеянието се крие във факта, че човека всъщност е грешник, но „повярвалият“ че е „праведен в Христос“ вярва, че веднага става „праведник в Христос“.**

Тоест, чрез явна заблуда и чародейство, грешникът изведнъж става праведник.

Нека си спомним, че цялата ни страна (и много други) беше някога омагьосана, очарована от идеите за изграждане на комунистическо общество, идеите за всеобщо благоденствие и братство. Да си спомним партийните конгреси, където се говореше за победата на социализма, за петилетки, за близкото настъпване на комунистическата ера на просперитет и всеобщо благоденствие, където всички хора, очаровани слушаха и вярваха в тези басни. Обикновено след тези огнени речи всички се изправяха и аплодираха горещо и силно. Цялата страна дълбоко спеше, очаквайки, че ето, утре, на по-следващия ден или след някоя година, комунизма ще бъде построен и ще настъпи човешкия рай на Земята. Но това приключи с пълен провал и разруха.

Блудницата използва същия метод на приспиване, само че тя обещава Рая не утре, а след смъртта, като използва това, че няма да се провери. Тя не само обещава, но гарантира спасението, като казва „Писано е, Бог го е обещал“.

Блудницата използва обещанията на Бог за спасението, но никога не споменава за условията, при които Бог ги изпълнява. Хората, заслепени и измамени от историите за сладък живот в Небето, губят разума и здравомислието си, превръщайки се в една послушна марионетка в ръцете на мошеници и авантюристи. Очаровали и хипнотизирали човека със своето чародеяние, напоили го с приказките си за Райски живот, лидерите на религиозните църкви всячески могат да го експлоатират. Затова Вавилон е немислим без своите задължителни спътници-лъжи, измами и чародейство.

6. Виното на блудството и вярата

„с която блудстваха земните царе, и земните жители се опиха от виното на нейното блудстване.“ Откровение 17:2

„ защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудство.“
Откровение 18:3

Както вече се каза, блудницата опиянява хората с виното си на блудстване (учението си) с помоща на златната чаша (Библията).

Всяко вино се характеризира с това, че опиянява, разполага човека към свободно и дори неморално поведение. Така и виното на блудството опиянява разума на вярващите, вкарва ги в лекомислие и ги води към загуба на съвест и страх. Нека видим по какъв начин отрезвяващите и безкомпромисните към греха би-

блейски думи, изведнъж в „златната чаша“ се превръщат в опияняващо вино на разпуснатост и поквара.

Библейската вяра

Вярата, в библейския смисъл на думата, е вяра в Бог Отец и Неговия Син, Исус Христос, Който дойде на земята, за да ни спаси. **Ако вярваме в Исус Христос, ние трябва да следваме Неговите стъпки.** Обърнете внимание- да следваме, т.е. да извършваме движение и действие, а не да седим на едно място.

Апостол Павел е писал: „А вярата е даване (в някои преводи **осъществяване**) твърда увереност в ония неща, за които се надяваме, - убеждения за неща, които не се виждат.“ (Евреи 11:1)

Ключовата дума в този текст е „даване-осъществяване“. Тоест, вярата не е бездействие, а действие, движение към цел, в която човек е уверен, макар все още да не я е достигнал. Библейската вяра предполага изпълнението и постигането на очаквания резултат. Без осъществяване на очакваното, нашата вяра е мъртва и безформена. След думите си за това, че „вярата е даване на твърда увереност“, Павел дава нагледни примери за вярата в потвърждение на казаното. С примерите за героите на вярата, той показва какво е живата вяра и как се осъществява тя.

„С вяра Авел принесе Богу жертва по-добра от Каиновата.“

„С вяра Ной, предупреден от Бога за неща, които още не се виждаха, подбуден от страхопочитание, направи ковчег за спасение на дома си.“

„С вяра Авраам послуша, когато бе повикан да замине за мястото, което щеше да получи в наследство.“

„С вяра Авраам, когато го изпитваше Бог, принесе Исаак в жертва.“

„С вяра Моисей, като стана на възраст, се отказа да се нарича син на фараоновата дъщеря и предпочете да страда с Божиите люде, а не да се наслаждава за кратко време на греха.“

„с вяра побеждаваха царства, раздаваха правда, получаваха обещания, затваряха устата на лъвови, угасваха силата на огъня, избягваха острието на меча, оздравяха от болести, ставаха храбри в битка, обръщаха в бяг чужди войски.“ (Евреи 11 гл.)

Виждаме, че подвижниците на вярата не са седяли на място самохипнотизирайки се, чакайки очакваното да им падне от небето, но са се движели към целта, вършейки делата на вярата.

Вярата на Авраам е имала дела и затова тя е жива вяра и му се е вменила за негова праведност. „Ти виждаш, че вярата действуваше заедно с делата му, и че от делата се усъвършенствува вярата.“ (Яков 2:22) Поради тази жива и действена вяра, Авраам се назовава като отец на всички духовно живи хора. Както тяло-

то без духа е труп, така и вярващ без дела, е духовен труп, и следователно е напълно мъртав и безполезен за Бог. Няма полза от дърво, което не дава плод, няма полза от кладенец, който не дава вода за пиене и няма полза от вяра, която няма дела.

Да си спомним думите на Христос в Лука 18:8: "когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята?" С други думи, Исус дава да се разбере, че при Неговото идване на Земята, вярата не просто ще бъде малко, но „ще се намери ли?“ Днес има толкова много църкви, толкова много вярващи, защо Исус казва това? Нима Той не е знаел, че вярващите ще бъдат милиони? Разбира се, че Исус е знаел това, но също е знаел, че истинската, библийската вяра почти ще липсва. **Казано с други думи, хората, които повярват в Бога ще бъдат заблудени и измамани от блудницата, и истинската, библийска вяра, която осъществява очакваното, която очиства, освещава и води хората в следване и уподобяване на Христос, ще бъде подменена с лъжливата, мъртва и сляпа вяра.**

В учението на блудницата, вярата е нещо безформено, сляпо, без размисъл и дори опияняващо и приспиващо. Тя се заключава в това, че човек просто трябва да вярва в съществуването на Бог, да вярва в това, че Исус вече е простил греховете му, спасил го е и практически вече го е приел в Рая. Блудницата учи, че ако човек се кръсти, посещава църква, чете Библията- това е вяра, но ако човек се бори с греха и търси очистване, коригиране на характера си- това е неверие.

Ако Божието слово ни учи да осъществяваме- „да изработваме“ спасението си, то блудницата учи да вярваме сляпо в спасението си и да не правим нищо за собственото си коригиране. Нейната вяра е подобна на автотренинг, самовнушение, когато човек с усилието на мисълта убеждава себе си, че желанието му обезателно ще се сбъдне. Но Бог по начало не пуска грешници в Небето и никакво самовнушение няма да промени този принцип. Затова вярата на блудницата е чародеяние, суеверна измама, обещаваща невъзможното.

Вярата без дела е мъртва

Вярата, това е дела. Оттук идва и изрази „дела на вярата“. Истинската вяра в Бога не е просто да признаеш, че Той съществува и дотук, но тя е послушание към Бог и Неговото слово, подчиняване на всичките ни мисли, всичките ни постъпки, целия ни живот на Него. Ако това послушание липсва, то човека няма вяра, защото му липсват делата на вярата.

Апостол Яков пише: "Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела? Може ли такава вяра да го спаси?"

Вярата без дела е като „мед, що звънти или кимвал, що дрънка.“ Блудницата лишава библийската дума „вара“ от нейния истински смисъл, за да съблазни и измами тези, които не искат да вникнат в същността на значението ѝ.

„ Обаче искаш ли да познаеш, о суетни човече, че вара без дела е безплодна?“
Яков 2:20

Да кажем, че вие казвате на всички, че сте добри, щедри, имате любов, но фактите показват точно обратното. Как можете да се наречете такива, ако никой не го забелязва?– „ Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва.“ Яков 2:17

Тоест, ако вашата вара няма дела и не се проявява, с други думи– ако няма добри плодове–благоразумие, себеобуздание, твърдост, благочестие, братолюбие, любов, радост, мир, дълготърпение, милосърдие, кротост, вярност, тя е фалшива, мъртва вара.

Именно тази фалшива, извратена и напълно небиблейска вара се налага и проповядва от обичайния да блудства религиозен Вавилон. Блудницата не иска да прави нищо по отношение на очистението и освещението си, тя вярва, че вече всичко е извършено, че всички сме спасени и осветени, още отдавна на Голготския кръст.

Спасението без дела

Ако истинската вара ни учи, че трябва да изработваме спасението си, то блудницата учи, че ние се спасяваме само по благодат, без дела. Това е така, защото човек наистина не се спасява чрез дела, но **думите поднесени в лъжлива светлина стават „вино на блудство“, което отравя и омагьосва тези, които не искат да размишляват и търсят истината.**

Блудницата не иска да слуша нищо за послушанието и делата на вярата, а ако има някакви дела, то всичките са във връзка с нейните църковни мероприятия и задължения. Заблудата е в това, че от една страна тя казва, че ние се спасяваме без дела, но от друга страна тя говори, че ако не посещавате църквата, ако не участвате в нейните мероприятия, ако не давате десятък, ако не благовествате и т. н. вие няма да се спасите. С други думи, блудницата казва, че се спасяваме без дела, но самата тя „спасява“ с дела, като заменя истинските дела на вярата с нейните религиозни дела.

Истина е, че нашето спасение зависи единствено от Бога, не от делата ни, но ако ние обичаме греха-обичаме измамата, лицемерието, кражбата, клеветата, омразата, то за какво спасение не може да става дума, защото нищо нечисто няма да влезе в Божието царство. **Ако ние сме се покаяли и променили, това свидетелства, че в сърцата ни Христос е Цар и Господ, и ние сме в Неговото Царство, независимо от факта, че живеем още на Земята. Затова и**

делата на вярата са тези показатели, по които Бог определя какво е „дървото“ - добро ли е или за огъня.

Учението на блудницата е много популярно, защото ленивите хора много обичат да получат нещо даром. На тях им е неприятно да слушат за очистване, за изпитания и страдания, и именно за тях тя съчинява учението за спасение без дела и усилия. Думите на Христос не са актуални: "А от дните на Йоан Кръстител до сега небесното царство на сила се взема, и които се насилват го грабват."

С други думи, Христос е казал, че пътя на спасението не е за БЕЗделниците, ленивите, затова и те търсят и намират удобното учение на Вавилон, където за да си спасен е достатъчно да „ходиш на църква“ един път в седмицата, да даваш десятък, да посещаващ църковните мероприятия, да четеш Библията, те търсят точно такова учение, където не трябва да прилагат усилие за да се освещават, а само твърдо да вярват, че те вече са спасени и осветени и мястото им в Рая е запазено. А за да не угасне тази мъртва и сляпа вяра, човек трябва редовно да посещава събранията, където ще може да получава от проповедника поредната порция анестезия от упойващото вино, за да продължава да спи, очаквайки отиването си в Рая.

Истината е, че въпреки че се спасяваме не чрез дела и се оправдаваме с вяра- Римляни 3:28, Галатяни 2:16, Ефесяни 2:8-9, Бог ще ни съди според делата ни, както е писано: Матей 25:34-40, Йоан 5:29, Римляни 2:5-8, 2 Коринтяни 5:10. Именно делата са признак за оправдание чрез вяра. (Яков 2:20-22) И ако оправданието и спасението са дело на Бога, то послушание и освещаването, от които зависи оправдаването са изключително наше дело, което ние сме длъжни да вършим, съзнателно и доброволно.

Праведност чрез вяра, вменена правда

Вече знаем как действа блудницата с виното си на блудство. Да разгледаме как това вино се влива във библейските фрази като „праведност чрез вяра“ и „вменена правда“.

Павел казва: "И така, ние заключаваме, че човек се оправдава чрез вяра, без делата на закона." (Римляни 3:28) Блудницата казва- „Ето, виждате ли, ние се оправдаваме не с дела, а с вяра.“ За да утвърди това, тя променя отношението на хората към Божия закон, което несъмнено е много удобно за блудната невяста, обичаща да греши. Учението на блудницата включва три вида отношение към Божия закон-1. Закона е отменен и не е нужно да се изпълнява, 2. Закона е отменен, но някои заповеди все още трябва да се изпълняват, 3. Закона не е отменен и значи трябва да се изпълнява сляпо и безгласно. Все пак трябва дапомним, че е отменен само Мойсеевия закон, който е бил до „време на прео-

бразуване." (Евреи 9:10)

Морално-нравственият Божий закон няма да бъде отменен докато съществуват небето и Земята. (Матей 5:18) Но както историята свидетелства, блудницата е успяла да отмени Божия закон напълно или частично, или да го замени със сляпото законничество и фарисейство (легализъм и лицемерие). Законничеството е формално, сляпо изпълнение на буквата на закона, когато духът на закона липсва, то е крайност, но беззаконието също е крайност. Блудницата бута хората в тази крайност, учейки ги сляпо да изпълняват човешки правила и заповеди. Истината е, че вярата в Бог е неразделна част от изпълнението на Неговия закон, както Павел пише: "Тогава, чрез вяра разваляме ли закона? Да не бъде! Но утвърждаваме закона." (Римляни 3:31) Само утвърждаваме духа на закона, което означава и разбиране на неговия смисъл (дух).

Павел пише много на римляните за закона и вярата, за делата на закона и делата на вярата, за праведността, която е от закона, и праведността чрез вяра. Ние също трябва да разбираме разликата в тези библейски понятия. Истинската праведност е от делата на вярата и не може да се замени със сляпо изпълнение на точките в закона, с други думи-да се замени Божията праведност с праведността чрез Закона. Ето един пример: Човек си казва-аз не убивам, значи съм праведен. Но отвътре той е пълен със злоба към хората и мислите му за тях съвсем не са добри. Формално той изпълнява Закона, защото не убива буквално, но пред всевиждащият Бог, той е същия престъпник на Закона като убиеца.-„Всеки, който мрази брата си, е човекоубиец; и вие знаете, че в никой човекоубиец не пребъдва вечен живот." (1 Йоан 3:15)

Апостол Павел изобличава лицемерния формализъм на законниците с думите:

„Но ако ти се наричаш юдеин, облягаш се на закон, хвалиш се с Бога, знаеш Неговата воля, и разсъждаваш между различни мнения, понеже се учиш от закона; ако при това си уверен в себе си, че си водител на слепите, светлина на тия, които са в тъмнина, наставник на простите, учител на младенците, понеже имаш в закона олицетворение на знанието и на истината, тогава ти, който учиш другиго, учиш ли себе си? Ти, който проповядваш да не крадат, крадеш ли? Ти, който казваш да не прелюбодействуват, прелюбодействуваш ли? Ти, който се гнусиш от идолите, светотатствуваш ли? Ти, който се хвалиш със закона, опозоряваш ли Бога като престъпваш закона? (Римляни 2:17-23)

Когато Павел казва, че ние се оправдаваме чрез вяра без делата на закона, е имал предвид буквалното изпълнение на закона. Формалното изпълнение на писания закон не ни прави праведни и съвсем не ни оправдава в очите на Бога. Оправдава ни само живата вяра, вярата която има дела. Днешните „праведници по вяра“ не правят нищо за своето осветление, внушавайки си, че те вече са оправдани и святи чрез вяра. Такива „праведници“ по същество са същите като

грешниците, а често пъти, дори по-зли и непримирими от тях.

Блудницата много обича да казва, че ние сме праведни чрез вяра, също както Авраам и да рецитира стиховете, които говорят за това. Тя казва, че не е нужно нищо друго, освен да вярваш в Бога. Ти вече имаш праведността си щом си по-вярвал. Да, но тя забравя за другите стихове, в които се говори за делата на вярата: "Авраам, нашият отец, не оправда ли се чрез дела като принесе сина си Исаака на жертвеника?" и „Така също и блудницата Раав не оправда ли се чрез дела, когато прие пратениците и ги изпрати бърже през друг път?" Яков 2:21, 25

От всичко казано се разбира, че праведността се вменява на този, който има дела на вярата, и че вярата се усъвършенствува от делата. **Авраам не просто е вярвал в Бога, но той е доказал тази своя вяра чрез делата си, чрез своя живот.** Въпреки че Божия закон още не е бил даден, той е бил записан на плочата на сърцето му, Авраам не просто е вярвал в Бога, но е вярвал на всяка Негова дума и я изпълнявал в живота си.

Пример

Веднъж присъствайки в една църква, станахме свидетели на следното събитие: В края на проповедта, според традицията, пасторът четеше бележките на нуждаещи се, и една от бележките го възмути до крайност. В тази бележка, една жена се съкрушаваше за греховете си и за това, че никак не можеше да се освободи от тях.

Тя молеше за подкрепа с молитва за нея, за да се освободи от греховете и да се спаси. Тази бележка така възмути пастора, че той с нескрито раздражение възмутен викаше от амвона към всички присъстващи: "Колко още да ви повтарям?! Кога най-сетне ще разберете? Не е нужно да помагате на Бог да ви спасява, това си е Негова работа! Той вече отдавна ни е спасил! На вас ви остава само да повярвате, но вие и това не можете да направите, малOVERCI такива! Ние се спасяваме само с вяра, без дела! Трябва да вярваме на Бог и Неговото слово, в което е писано- Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас, това е дар от Бога, не чрез дела, за да се не похвали никой." (Ефесяни 2:8-9)

След тези думи, и да е имало някой, който е бил съкрушен и е плакал, чувствайки обвинението на съвестта си, той е станал заедно с всички, радостно викайки „Алилуя!", получил поредната доза „упойка". След събранието всички си отидоха с пълната увереност, че са спасени и оправдани по вяра- защото те са в истинската църква на такъв любящ и всепрощаващ Бог.

Ето така тази теория за вменената праведност чрез вяра води до това, вярващите да живеят в грях, да живеят както хората в света, но да са уверени, че са спасени.

Мащабът на тази измама ще нараства до времето на окончателното падение на този религиозен Вавилон.

7. Благодатта и кръвта

Ако истинската благодат е за да ни коригира, то фалшивата благодат на блудницата позволява греха и също така „спасява“ закоренели грешници, като ги води веднага в Небето.

Знаем как блудницата гради учението си чрез „златната чаша“, тоест, тя използва изопачени библийски стихове.

„А гдето се умножи грехът, преумножи се благодатта.“ (Римляни 5:20), тя пояснява така: „Нищо страшно няма ако сме съгрешили, не трябва да се отнасяме толкова строго към това, Бог не е дребнав.“ Изопачавайки Писанията, блудницата фактически превръща благодатта „в повод за разпътство“, като изобщо не иска да слуша думите на апостол Юда: „Защото са се вмъкнали някои човечи, които отдавна са били посочени, че подлежат на това осъждане, нечестивци, които обръщат благодатта на нашия Бог в похотливост.“

Ако някой възрази на блудницата с думите на Павел в Римляни 6:1-2: „Да речем ли: Нека останем в греха, за да се умножи благодатта? Да не бъде! Ние, които сме умрели към греха, как ще живеем вече в него?“, тя излива нова порция от виното си: „Не сте под закон, а под благодат.“ И разбира се, премълчава написаното по-нататък: „Тогава какво? Да грешим ли, защото не сме под закон, а под благодат? Да не бъде!“ (Римляни 6:15)

Идвайки при Исус Христос ние получаваме спасение и оправдание даром, не за пари и добри дела, но чрез Неговата благодат, чрез изкуплението Му. Ние признаваме, че човек се оправдава чрез вяра, без дела по закона, с други думи, ние получаваме оправданието за миналите си грехове даром, по благодат, за да се примирим с Бог. **И примирени с Бога, получили прощение, ние сме длъжни да спрем да грешим, Божия закон трябва да бъде записан на сърцата ни.** Исус е дошъл не за да отмени Божия закон, но за да го изпълни.

Благодатта е Божий дар за този, който иска да се освободи от властта на греха. Той се получава без заслуги, само чрез вяра в Христос. Благодарение на тази благодат ние се обръщаме от злите си дела към Господа, получаваме прощение за греховете си, и получаваме помощ да не грешим занапред. Нужно е само да дойдем с дръзновение до „престола на благодатта“ - „Нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благовременно.“ (Евреи 4:16) **Под благовременна помощ се разбира тази помощ, която Бог ще ни даде навреме, тоест, преди ние да сме съгрешили.** Благодатта е нещо като шанс, който ние трябва да ценим, прилагайки всичките си усилия да се очистваме и да се из-

пълваме с Божественото естество. Ако приели благодатта седим със скръстени ръце, то ние сме я приели напразно, за което и предупреждава Павел: "Ние, като съдействуваме с Бога, също ви умоляваме да не приемате напразно Божията благодат." (2 Коринтяни 6:1) **Без помоща на благодатта- без помоща на Святия Дух, който да ни води, учи, очиства и т. н. без новорождението, всичко ще е безполезно. Тоест, ако Павел учи „да се стараем“, то блудницата учи за благодат без дела или душевна благодат.**

Кръвта на Исус Христос.

Думата „кръв“ също е много предпочитана като една от съставките за виното на блудницата. Тя приравнява кръвта на Христос към кръвта на козли и телци. Закона на Мойсей за проливане на кръвта на животни като очистителна жертва вече е отменен. Блудницата учи, че с помоща на кръвта на Христос може да се „измие“ всеки грях, ако след съгрешаването ни се покаем или изповядаме. В религиозния Вавилон кръвта на Христос е някаква вълшебна, ритуална, неизчерпаема и мистична течност, която може да измие дори съзнателните грехове. Кръвта се използва по принципа: **Съгрешил и се омивам, още веднъж съгрешил-отново се омивам, сякаш кръвта на Христос е прах за пране, а самият Той-пералня.**

Опиянени от блудницата, хората дори не разбират, че живеят в Стария завет, само че сега не убиват животни заради греховете си, а проливат ритуално и символично реки от Христовата кръв, за да покрият своята греховност и нечистота. Те не се замислят над това, че ги чака не спасение, а наказание, както е писано: "Колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи оня, който е потъпкал Божия Син, и е счел за просто нещо проляната при завета кръв, с която е осветен, и е оскърбил Духа на благодатта?" (Евреи 10:29) и „И ако призовавате като Отец Този, Който без лицеприятие съди, според делото на всекиго, то прекарайте със страх времето на вашето престояване, като знаете, че не с тленни неща - сребро или злато - сте изкупени от суетния живот, предаден вам от бащите ви, но със скъпоценната кръв на Христа, като на агнец без недостатък и пречист." (1 Петър 1:17-19)

В действителност, няма никаква астрална, мистична кръв, омиваща греховете. Апостолите използват думата "кръв" метафорично, алегорично, за да покажат с нагледна яснота силата на жертвата на Христос. Блудницата трактира всичко буквално, за да заблуди всички като обгръща всичко с ореол на тайнственост и вълшебство. За да заблуждава, тя прави всичко „тайна“ обяснявайки, че има духовни неща, които не са постижими за човешкия ум.

Никаква кръв не може буквално да измие греховете. Грехът не се измива буквално и ние трябва да го разберем, за да не бъдем в числото на измаменияте от

блудницата. Съгрешавайки, хората са виновни пред Закона и неговата клетва, гласяща:

„Заплатата на греха е смърт.“ (Римляни 6:23)

За да имат хората шанс за спасение, Исус принесе Себе Си като непорочна жертва.

Той, невинният, беше убит заради греховете на хората, следователно, може да ходатайства за всеки, който Го приеме, тоест, Неговата пролята кръв иносказателно може да замести нашата, ако отговаряме на условието-имаме покаяние и новорождение, за което блудницата премълчава. Тя се разпорежда с кръвта на Христос произволно, като с вода от кранчето на чешмата. Обвивайки кръвта на Христос с тайнственост и приписвайки й мистични свойства да измива всички грехове, религиозният Вавилон я използва, за да могат хората да продължават да съгрешават и да не изпитват покаяние за извършения грях. Кръвта на Христос се използва от блудницата за прикриване на нейното зло, за разрешаване на беззаконието (блудството).

Затова всички учения, спасяващи и оправдаващи грешника, който не желае да се поправи, са „виното на блудство“. Блудницата много се бои от това, хората, които я следват да станат искрени и да се очистват-да бъдат праведни наистина в Христос, защото тогава услугите ѝ ще са ненужни и тя ще трябва да си търси нов контингент, който да ѝ вярва, за да може да го използва за своите цели.

8. Голямото Вавилонско объркване

Характеристиките на настоящия религиозен Вавилон са не само търговията със "спасението" и ритуалните дела, но също така объркване, неразбирателство, смесици и разделение.

Многобройни деноминации

Има огромен брой християнски деноминации, като адвентисти, баптисти, пет-десятни, харизматици, православни, католици, лютерани, и т.н. Ако Христос е един, тогава защо има толкова много различни християнски църкви и защо е тази бъркотия? Не само че деноминациите са толкова многобройни, но те враждуват помежду си, очерняйки се една друга. **Това християнство ли е?** Исус е един, Библията е една, а деноминациите и ученията са безброй. И как може да се намери истината сред тази пълна бъркотия, ако всяка църква има „своята“ истина? Анализирайки ученията на днешните религиозни църкви, можем да видим една и съща бъркотия, където нищо не може да се разбере. Заради тази бъркотия, дори църковните членове не разбират напълно своите доктрини. Те са потопени повече в мечти, отколкото да осъзнават реалната библейска истина за спасението. Попитайте няколко човека от която и да е църк-

ва, какво е Духа, вярата, благодатта, кръвта на Христос и вие ще чуετε свършено различни отговори, защото в главите на тези хора е бъркотия, смесица и те си спят в сладки религиозни мечти.

Противоречия

Но как има толкова много измамения? Хората толкова ли са сляпи и не виждат очевидното? И как могат да се объркат и заблудят, когато в Библията всичко е написано съвсем ясно? Тук стигаме до разбирането на самата същност на Вавилон, характеристиките на който вече знаем. Кажете къде е по-лесно да се скрие откраднатото нещо-там, където всичко е ясно и подредено, или на място, където всичко е смесено и объркано, струпано на купчини? Разбира се че на второто място, там никога няма да разбереш какво има и колко. Също така и във Вавилон всичко е объркано, струпано на купчини и противоречиво. **Работата е в това, че учението на блудницата е лъжливо, но е построено върху Библията, думите на която са изопачени, изкарани от контекст и изтълкувани погрешно.** И понеже учението на блудницата е лъжливо, то неизбежно влиза в противоречие с Библията. И именно за да избегне разобличение, блудницата обърква всичко и го смесва, имайки за всяка истина своя подмяна и за всеки цитат, свое тълкуване. И ако някой намери в Библията противоречие с нейното учение, тя веднага заявява: "Това не е точен превод, Библията е остаряла-превода е от много древен език, трябва да се разбира по съвременно, има грешки и т. н. и т. н." Тя винаги намира „подходящи“ преводи и правилни пояснения и понятия, на които строи своето учение. **А щом значението на библейските думи като вяра, благодат, кръщение, дух, плът и покаяние е подменено, то е свършено невъзможно да се разбере здравето учение на Исус Христос.** И затова в атмосферата на такова объркване се чувстват много удобно всякакви лъжеучения, ереси и измислици.

Съперничество

Вавилон възниква, когато Луцифер си казва: "Ще възляза на небесата...Ще възляза над облачните висини, ще бъда подобен на Всевишния." (Исая 14:13-14) Ставайки Сатана, той се явява истинския вдъхновител на Вавилон. **Вавилон започва с гордостта и с честолюбивото намерение за възвишаване, с желанието да бъдеш велик.** И ако Исус никога не се е гордеел и превъзнасял, а напротив-смирявал се е, то Вавилон винаги е високомерен и помпозен. Той винаги унижава другите, за да възвиси себе си. Вавилон дори разпокъсан и разделен на отделни църкви, не оставя желанието си коварно да се изкачи на небесата. Всяка църква воюва за това, да бъде най-първата, най-богоизбраната,

най-истинската и вярната. Вавилон не иска да се поправя-променя, не иска да бъде добър, милостив, кротък и праведен като самия Христос, но той иска да се превъзнесе до небесата и да получи място там с цялата си греховност и по-квара. Ето защо, всички църкви на Вавилон, като правило, се стараят да имат гръмко, екстравагантно име, за да бъдат „по-горе“ от другите.

Смесици

Понеже религиозния Вавилон не желае да се поправи (промени) и да стане небесен (да живее по Духа), той прави така, че небесното да стане земно. Голямата блудница смесва всичко-духовно и светско, небесно и земно, чисто и нечисто, праведно и греховно, като желае всичко да се превърне в нещо средно, обичайно и разбираемо. Тя не иска да приеме и признае истината за това, че грехът е безусловно зло, чуждо за святото Небе. Затова всички религиозни църкви имат постоянна тенденция към навлизане на светското в тях и морална деградация. А възникващия духовен вакум се запълва лесно от безсмислени ритуали, дори и полуетически. Вместо святост-красиви църкви, вместо праведност-многочислени събрания, вместо искрено благоговение -хвалебствени песни и химни.

В резултат на това Вавилонско объркване, хората не могат да разберат в какво се състои мисията на Христос и какво е Неговото учение, защото се създава впечатлението, че всичко това е правилно, че в този лесен път няма нищо грешно, но всъщност това объркване, смесване и разделяне, е само резултат от работата на Сатана, за да отбие от пътя тези, които не идват при Бога по правилния начин, тези, за които апостол Павел е казал: "Защото ще дойде време, когато няма да търпят здравото учение, но понеже желаят да слушат новости (в др. преводи-водени от своите похоти) ще си съберат учители по своите страсти, за да им гъделичкат слуха, и като отвърнат ушите си от истината, ще се обърнат към басните." (2 Тимотей 4:3-4)

Целта на Бог е да поправя хората, да ги направи напълно нови създания, живеещи в Неговата любов и вършещи Неговите дела. Образецът за това е Христос. По Него трябва да се сравняваме. Учението на Христос е ясно, а не е объркано. Накратко, звучи така: "Покай се и ще се спасиш!" Объркването е там, където има желание за спасение без покаяние, без промяната чрез новородението, спасение чрез лесния и широк път и преминаване през широката порта в Небето. Но всички знаем къде водят те-в погибел.

9.Голямата църковна измама

Понятието „църква“

Църква е християнска религиозна организация на определена деноминация. С името „църква“ се наричат специални сгради, в които се провеждат християнски богослужения. Но знаем ли ние, че понятието „църква“ го няма в Библията? В оригиналния текст на мястото на познатата ни дума „църква стои гръцката дума „eklessiya“, която значи събрание, среща.Това означава, че нито в Евангелията, нито в посланията на апостолите я няма тази дума „църква“ като понятие за религиозна организация, а има дума „събрание“-призвани. Затова, когато казваме думата „църква“, ние трябва да разбираме не някоя религиозна организация, а събрание на призвани хора, тоест, събрание на призвани в Христос.

Понятието за „църква“ като религиозна организация се е появило по-късно, вследствие на отстъпването на християните от истината-вместо християнската вяра се появила нейната подмяна-християнската религия. Това понятие възникнало, когато вместо вътрешното, личното поклонение на Бога в дух и истина, се появило външното поклонение, под формата на религия без вътрешно съдържание. Тоест, понятието за „църква“ като организация е възникнало едновременно с появата на религията-религиозната блудница. По-точно, блудницата е въвела в употреба това понятие, заради личен интерес. И ето защо:

Учението на Христос не предполага никакви църковни организации. Според Христовото учение, спасението е лично, чрез покаяние и отвъръщане от греховете, чрез новорождението, покорство на Святия Дух, когато всеки вярващ има лична връзка с Бога, без никакъв посредник. Разбира се, вярващите трябва да се събират за общение, за молитва и взаимно назидание, но без никой да се издига (господства) над другите.

Причината за появата на религиозните църкви

В събранието на светиите учат да се върви по тесния път, да се отхвърля греха и да се води свят и благочестив живот. Въпреки това, според думите на Христос, малцина ще изберат да вървят по него, а мнозина ще тръгнат по широкия път, който е по-лесен. Мнозина не искат да се освещават, да вървят в покорство на Святия Дух, да отхвърлят греха и да се променят според мярката Христова, но не искат да загубят и вечния живот в Рая. Те желаят да бъдат Невястата Христова и да са на Сватбеното тържество, но не искат да се ограничават, да пазят своята „девственост“, и продължават да вършат грехове (блудстват).

В събранието на истинските вярващи (светите) се проповядва само един възможен път на спасение – чрез покаяние, което значи отвъръщане от греховете и новорождение, живот в уподобяване на Христос. Това учение не е приятно за „мнозината“. Именно за такива неверни, (блудстващи) вярващи, се е появила подмяната на истинското събрание на вярващите, които са зван и призвани в Христос, която е религиозно-църковна организация-блудницата.

Такава религиозна организация с гордото име „Църква“ предлага на ленливите, похотливите (блудните), „спасение даром“, тоест, без покаяние и новорождение, без уподобяване по образа Христов. Тя предлага „лесничко спасение“ за номинално членство в своята „истинска църква“, като в замяна иска само „да ходите редовно на църква“, да давате десятък и да сте послушни на висшестоящите. В истинското събрание на призваните от Христос може да съществува само Божията власт и ничия друга. В религиозните църковни организации се отнема коварно Божията власт и се властва над хората, заради лична изгода. Затова всяка такава църковна власт е безбожна, защото мотивите ѝ са от алчност и тщеславие. Алчните книжници и фарисеи винаги са се стремяли да завладеят Мойсеевото седалище, за да градят своето благополучие върху религиозните чувства на народа. Те винаги са превръщали Господния дом на молитва във вертеп на разбойници, създавайки свои собствени правила и узурпирайки властта, за да подчиняват Божиите овце на своя ред и на своите учения. Всяка такава църковна власт представлява новото поколение на книжниците и фарисеите, които не са заинтересовани от това, да водят хората при Бога и от тяхното освещаване. Защото ако хората имат лична връзка с Христос и се освещават, вече няма да имат нужда от тяхното посредничество. Ето защо, те проповядват на хората всичко, което им е приятно да чуят, но не и истината, защото са заинтересовани да водят хората при себе си, в своите църкви, заради своето благополучие. Затова тези нови книжници и фарисеи са заменили думата „събрание“-(осветените в Христа Исуса, призвани да бъдат светии), с думата „църква“- като религиозна организация. Това им е било нужно, за да оправдаят безбожната, човешка власт над Господния дом, властта, която трябва да принадлежи само на Бог. Само че, преди те са завладявали буквално Господния дом, а сега те са завладявали душите на хората-духовния Господен дом-„ Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: "Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъде Бог, и те ще Ми бъдат люде". (2 Коринтяни 6:16)

Властта в църквите

Господ е забранил в църквите (събранията) който и да е да властва над другите, защото всички сме братя- „Но Исус ги повика и рече: Вие знаете, че управителите на народите господаруват над тях, и големците им властвуват над тях. Но между вас не ще бъде така; но който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител; и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга; също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина. ” (Матей 20:25-28)

Но това не подхожда на новите книжници и фарисеи, които са решили да вземат властта в Божието лозе, затова са си измислили измамни оправдания за беззаконието си. Още една лъжа се крие в измислената от тях дума „пастор”, която също я няма в Библията. В оригинала има думата „пастир”, която означава овчар. Но те не искат да бъдат никакви си овчарчета, а искат да се наменуват с гръмки и властни имена-пастор на църква. Но на тези фарисеи „не им прилича” да бъдат добри пастири (овчари), които усърдно да пазят овцете и да ги водят на зелени пасбища. Те искат само безмилостно „да ги стрижат и доят”. Затова се е появила думата „пастор”- като господар, собственик, президент на църква.

Господ е дал поръка на апостолите да пасат Неговите овце. Да пасеш овцете означава да се грижиш за тях, да ги пазиш, да ги защитаваш, да ги храниш с духовна храна, както е правил пастироначалника Христос. Но Той не е позволил на никого да доминира (господства) и да поробва овцете Му. Този, който не води овцете при Христос, а „прескача отдругаде”, той е „крадец и разбойник”- „ Истина, истина ви казвам, който не влиза през вратата на кошарата на овцете, но прескача от другаде, той е крадец и разбойник.” (Йоан 10:1) **Истинските служители на Христос никога няма да Го заместят, като станат пастори и господари. Истинските служители Го заместват и то само временно, за да водят безкористно загубените овце обратно при добрия Пастир Христос.**

Йерархията в църквите

Исус е забранил между братята да има звания, титли, йерархия и каквото и да е възвишаване над другите-„Но вие недейте се нарича учители, защото Един е вашият Учител, а вие всички сте братя. И никого на земята недейте нарича свой

отец, защото Един е вашият Отец, Небесният. Недейте се нарича нито наставници, защото Един е вашият Наставник, Христос.” (Матей 23:8-10)

Господ допуска само служители (слуги), пастири (опекунни), които наистина служат, а не господстват над стадото. Задачата им е да се грижат, паз-

ят и учат хората как да дойдат при Пастира Христос, да бъдат в лично общение с Него, без посредници. Това е и Новия Завет-всеки човек да познава лично Бога и да има връзка с Него. Но това не подхожда на фарисействащите пастори, те не искат да служат на Христос, а на самите себе си. Не трябва да се мисли, че техния вид е злобен. Не, обикновено те изглеждат като най-добри и грижовни. Но както е казал за тях Исус, те са гробници варосани. Ако те имат наистина злобен вид, няма да заблудят хората, че са истински пастири. Разобличава ги не външния вид, не духовното образование или способността да говорят красиво, а техните плодове (дела), които се влачат като шлейф след всеки един такъв властващ човек. Ето защо, горко за тях, според думите на Христос: "Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! защото приличате на варосани гробници, които отвън се виждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и с всякаква нечистота. Също така и вие от вън се виждате на човеците праведни, но отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие." (Матей 23:27-28)

Измислената от фарисеите дума „пастор“ е позволила да се установи в църквите не властта на Бога, а човешкото авторитарно управление, диктаторска власт и човешката йерархия. Господ е забранил да се господства над събранията, но никоя човешка авторитарна църковна система не може да съществува без ръководещ елит, който държи цялата вертикална власт в ръцете си. Ето защо, зад пасторите винаги се образува „придворна свита“, скрепена не от братска любов, а от личен, егоистичен интерес, от страх, желязна дисциплина и непрекословно подчинение.

Тази „свита“ изпълнява ролята на „блюстител на реда“. Ако някой се осмели да критикува църковното настоятелство, или да се усъмни в неговата богоизбраност, веднага последва незабавна остра реакция към него-да напомним, че именно „благочестивите“ фарисеи убиха Христос. Днешните фарисеи също не се спират пред нищо, за да запазят своя доходен бизнес.

Така че, когато в църквата е дошла човешката власт, се е появила и йерархията, длъжностите, сановите и чиновете-пастор, лидер, пророк, старши брат, свят отец, пресвят, преподобен, светейшество и т. н. В такива Вавилонски църкви няма и не може да има братство, там има ясно разделение на миряни и духовенство, на енорияши и свещеници, на паство (събрание) и лидерски състав. Да, в Библията ние срещаме някои „длъжности“, но това не са началства, не са собственици, или господари, те са просто избрани служители, които да съблюдают за грижата за „стадото“, за изпълнението на задълженията към него. Епископ значи настояник, пазител, дякон значи помощник, презвитер означава старейшина-възрастен, мъдър човек. **В религиозните църкви, тези, които би трябвало да служат, всъщност властват, като заставят другите да служат на тях.** Това е същото, както в света, където депутатите и министрите се наричат

слуги на народа, но всъщност са негови господари. Тази прилика не е случайна, защото църковната власт по същност се явява разновидност на светската безбожна власт, защото тя управлява сама, без Бога. Тя е много по-коварна, защото се прикрива под Божието име. Лъжата никога не би имала успех, ако не се дегизира като праведност. Ето защо и църковната власт се дегизира като Божия, за да не се досети никой, че тя е човешка, светска и безбожна. В религиозните църкви не управлява Бог, а книжниците и фарисеите на днешното време. Тези църкви, в които се проповядва ефтината благодат за спасение без делата на вярата, където спасението е само формално членство, където се обещава успех и материално благополучие, днес нарастват непрекъснато. На хората им харесва да бъдат здрави, сити, успешни, просперирани и вътрешно спокойни, ето защо за тях има много желаещи (посетители). Разрастващите се църкви придобиват клонове в други градове и села, като не забравят да си вземат дължимото от тях.

Разделението в църквите

След като главния мотив на това фарисейско „служение“ на Бога е личния интерес и благосъстоянието, в тези религиозни църкви винаги има постоянна борба за „парче от тортата“. Като правило, тези на върха имат всичко, а тези долу на служебната стълба, вършат всичката работа, разбира се, за минимална заплата. Затова „нисшата класа е винаги недоволна и с всички средства иска да се придвижи нагоре по стълбата, защото се движи от личен интерес, а не от безкористно служение на Бога. Такова недоволство създава бунтовническа обстановка, защото този, който някога се разбунтува в Небето, винаги е готов да сподели опита си със своите последователи. Недоволните в някоя религиозна църква повдигат „бунт“ и настъпва разделение в нея, след което част от хората там си тръгват с някой млад водач. Като правило, доктрината на новосъздадената църква не се отличава принципно от предишната. Леко се променят някои ритуали, празници, форми на служения, но това е пълно копие на предишната църква, с много незначителни разлики. Но тези разлики са необходими на новосъздадените църкви, за да се идентифицират и оправдаят отделянето си. Този процес на разделение във Вавилонските църкви е безкраен и всяка нова църква си създава своя доктрина.

Духовно насилие и духовен контрол

Имайки предвид всичко казано дотук, трябва ясно да разберем, че щом църквата се управлява от хора, тогава и духовното обучение се осъществява също от тях, а не от Божия Дух. Идеите на тези хора, амбициите и желанията им,

водят в посока, различна от тази на Христос. Тези хора са си въобразили, че имат дадено от Бога право на духовна власт над другите, защото вършат духовно насилие, което никой няма право да има. Дори Бог не насилва никого, Неговият Свети Дух само съветва, изобличава. Фарисеите винаги потискат хората, дали с престорени думи, дали със сплашване, но те винаги диктуват на членовете на църквата как да живеят-как да се обличат, къде да не ходят, какво да вършат, кое да гледат, четат и т. н. Те властно поробват хората, коварно вкарвайки ги в рамките на своите църковни учения и устави, лишават ги от свободата на съвестта, свободата на изразяване и свободата на избор, което Бог не прави.

Следователно, тях не ги води любящия, добър и кротък Христос, а арогантния, коварен, горд и надменен дявол. Но истината е, че никой няма духовна власт над другите. В църквата всички ние сме братя и имаме само един Господ-Исус Христос, затова, само Той и Неговия Дух може да ни ръководи. Ролята на църквата е не да поробва човека, а да го учи как да се примири с Бога и да влезе в лично общение с Него зад завесата на Светая Светих. Църковните лидери само пречат на това, защото насочват вниманието на хората към себе си, те не се учат да гледат на Христос, затова престават да виждат любовта Му и виждат само лицемерието и фалша на своите лидери. И ако слепец води слепци, какво ще стане?!

10. Лаодикия

Всяка църква днес се смята за остатък, за Невястата, тоест, за истинската църква на последното време. Но според Откровението, църквата на последния период от времето има едно характерно име-Лаодикия. Ето защо, днес всяка църква, гордо наричаща себе си истинската църква на последното време е Лаодикийска църква. Някой ще каже:"Но това все пак са църкви на Христос." Но наистина ли са на Христос? Защото обръщайки се към тази църква, Исус казва:

„Ето стоя на вратата и хлопам.“ Оказва се, че Исус не е вътре в църквата, а извън нея. Оказва се, че Той чака да Го пуснат вътре, но съдейки по това какво става, никой не се готви да го направи, предпочитайки да проповядва „своя удобен Христос“, спасяващ или чрез „евтин“ благодат“ или чрез сляпо и безсмислено законничество.

Защо става така, че Исус чука на вратата на църквата, но не Го пускат? Отговора дава сам Исус, обръщайки се към сляпата и самодоволна църква на последното време:

„Понеже казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо.“ (Откровение 3:17)

Проблема на днешните църкви е в това, че те са „сити“, богати, и не се нуждаят от нищо. Те вече имат спасение, вече са в Небето и вече царуват с Христос. За какво им е Христос, когато те вече имат власт и пари, влияние и „истинското учение“? Оказва се, че Христос не им е нужен, а ако се нуждаят от Него, то е само като параван, като завеска, с която могат да прикриват своите користолюбиви цели. Но Исус казва на Лаодикийските църкви:

„Но не знаеш, че ти си окаян, нещастен, беден, сляп и гол.“

Това означава, че макар Лаодикия да е богата на учения и традиции, тя е бедна на духовно богатство, а именно, любов, доброта, благодат, милост, мир и т. н. **Тоест, тя е „бедна на Христос“, при това е и сляпа.** Сляпа е толкова, че не вижда колко е нещастна и гола, потънала в грехове, интриги, разпри и вражди. Тя не вижда, че нейната голота не е скрита пред всевиждащия Бог, затова не случайно Христос първо напомня на тази църква: „Зная делата ти.“ **Лаодикия е потънала в лицемерие и фалш. Имайки вид (преструвайки се) на истинска църква, тя всъщност живее обикновен светски живот, грижейки се за земното, а не за Небесното съкровище.** Но Бог вижда хладкото състояние на Лаодикия, нейното самодоволство и високомерие и затова, Той ще я избълва от устата Си: „Зная делата ти, че не си нито студен, нито горещ. Де да беше ти студен или горещ! Така, понеже си хладък, нито горещ, нито студен, ще те избълвам от устата Си.“ (Откровение 3:15-16)

Лаодикия не е Христовата Невяста, тя е голямата блудница, религиозния Вавилон. Нейните срамни дела са на показ и само приспаните, „зомбираните“ от нейното лъжеучение, представено като Божие, не забелязват това. **Хората „ходят“ с години на църква и говорят за святостта, но не се освещават, защото не са се новородили.** Защото са попаднали в плен на религиозния Вавилон, голямата блудница.

Не винаги някоя църква става веднага Лаодикия. Понякога, група вярващи излиза от Вавилон, желаейки да създадат чиста църква, стремяща се към истината. Но с течение на времето, на мястото на искрените хора идват престорените книжници и фарисеи, които не се интересуват от Божията истина, а от броя на членовете в църквата и от дохода. След това идва постепенна деградация и изопачаване на истинското учение, защото, за да има повече членове и повече доход, трябва да се направи вратата „по-широка“. Затова новите лидери отстраняват до минимум условията за спасението и задълженията, оставяйки само евтина благодат, и безплатно спасение, без дела на вярата. И ето-църквата пълна и дохода тече, но хората са поканени светски, с намерение да ги направят „духовни“. И става точно обратното. За да се задържи масата хора, особено младежите, на ръководителите им се налага да вземат предвид техните мнени-

ния и предпочитания. Те им позволяват да се обличат по светски-в крак с модата, независимо дали е по-разголено, дали е тату или пиърсинг, позволяват им да се държат по-свободно, казвайки, че „там където е Духът, там е свобода.“, организират за тях разни спортни мероприятия и увеселителни празници с храна и т. н. Сериозността в проповедите става все по-малка, а има все повече шеги и дори вицове. Постепенно света навлиза все повече в църквата. Толкова, че понякога „молитвения дом“ наистина прилича на „вертеп на разбойници“. И неминуемо, под формата на осъждение на законничеството, се появява пренебрежението към Божиите заповеди и тяхното нарушение не е кой знае какъв грях. Все по малко проповеди за святостта и праведността и все повече за това, че „грехът не е нужно да се побеждава, Исус го е победил и вече ние сме в тази победа, че ако се бориш с греха-това е себеправедност, и че съвършенството (святостта) е непостижимо на Земята.“ **В църквата започва да владее духа на гордост и светската амбиция, хората стават високомерни и духът на Христос неусетно е прогонен. Има форма без съдържание. В резултат на това, църквата най-накрая се превръща в болница, която не лекува, а само изпраща хората в моргата. Така се е образувала ситата, самодоволна Лаодикия, а по-точно-религиозния Вавилон, голямата блудница. Лаодикия е религиозна система с характерна черта-тоталитарно човешко управление, не Божието. Нейното падение е пълно, защото тя си казва: „Седя като царица, не съм вдовица и печал няма да вида.“ Затова и Господ ще я „избълва от устата Си“ - „Колкото е прославила себе си и е живяла разкошно, толкова мъки и печал ѝ дайте...В един ден ще дойдат язвите ѝ, мор, печал и глад, и тя ще изгори в огън.“ (Откровение 18:7-8)**

Но сред тази Лаодикия, онези, които „чуят хлопането“ на Господ и Му отворят, Той ще вечеря с тях и те с Него. Онези, които не са хладки, но горещи.

Горещия човек следва Христос с цялото си сърце. Той е неуморим, той не се успокоява в постигането на Святостта и свободата от греховете, но преследва горещо тази цел. Горещия човек се моли и винаги търси помощ от Бога, за да постигне Христовия характер. Той не се подчинява на ничия власт, освен на Божията и не се води от ничие човешко учение, а само от Христовото. Този човек знае, че неговото жителство не е тук, а в Небето и всичко тук за него е „измет“ в сравнение с придобиването на Христос.

Хладкия човек мисли, че щом веднъж вече е влязъл в църквата, значи е вярващ, значи е с Бога и всичко му е наред. **Хладкия човек живее обикновения светски живот на плътския човек, само външно изглежда вярващ.** Ако горещия християнин иска от Бога Небесното съкровище, като това, да се изобрази Христос в него, то хладкия християнин иска да получи материални блага и почетна длъжност, тоест, мотивите му са егоистични и користни. **Хладкия човек не вярва в Бога поради любов, но от сметка, той иска да има блага тук.**

на Земята, но и на Небето иска да иде да си получи короната от Христос. Неговата вяра се състои в изгодното, потребителско отношение към живота, и в резултат живота му е непрекъсната преструвка, маскарад, театър, в който той лъже и себе си и другите.

Лаодикия не е Христовата църква, тя е религиозния, духовния Вавилон, голямата блудница, която е гола, непокаяна и сляпа. Тя ще продължава да мамми и прелъстява хората, докато не я постигне Божието въздаяние. Времето за това е наближило, защото белезите, които ни е дал Христос са налице.

Всички църкви съставляващи Лаодикия са неизлечимо болни и те трябва да се напуснат, докато не е станало късно: "Излез от нея, народе Мой, за да не участваш в греховете ѝ и да не споделяш язвите ѝ." (Откровение 18:4)

Главната разрушителна способност на този Вавилон е, че той краде спасението на хората. Той премахва от погледа им кръста Христов и плътта не се разпъва, хората не живеят по дух и не се водят от Духа. На тях им се говори непрекъснато, че вън от църквата няма спасение. Нахранените с тази храна овце, възприемат всичко за нормално и правилно, и безропотно разрешават да ги експлоатират. Посещавайки дори десетилетия църковните събрание, хората не се освещават, а стават все по-закоравяли, без любов, с нетърпимост към другите, религиозни и живеещи в страстите и похотите си. Хората посещават такива църкви заради личен интерес, за да получат благословение тук и топличко местенце в Небето. Думите им за святост, за любов и братство си остават само думи, така че е невъзможно да се срещнат светии в такива църкви. Следователно, митът, че „спасение извън църквата няма“ е евтин трик за улавяне на наивните и простодушните.

Но защо хората толкова лесно се подлъгват? Защото не искат да мислят сами и сами да търсят истината. Но на тези, които размишляват, Господ изпраща Святия Дух, Наставника, за да ги настави на всяка истина и да им помага да се очистват от греха. Но как може Наставника да води и учи някой, който не иска да размишлява, а е привикнал сляпо да вярва на хората? Никак!

Бог иска ние да бъдем мъдри и да размишляваме, не да сме безмозъчно стадо. Бог иска ние да растем духовно. Нашия духовен растеж не се състои в това, колко далеч сме стигнали в църковната кариера или от колко години сме вярващи, но колко сме израсли в разбиране и познаване на Бога, колко сме усвоили уроците на Христос и колко се е изобразил в нас Христос-„Кой от вас е мъдър и разумен? Нека показва своите дела чрез добрия си живот, с кротостта на мъдростта.“ (Яков 3:13)

Извода е един: ние трябва да бъдем разумни и мъдри, и да се боим да не попаднем в числото на неразумните. Нека си припомним притчата за десете девици. Разумните имаха за своя съд масло. Ние трябва не само да бдим, но и да знаем кое е това масло и как да го съхраним.

Ние трябва да имаме ум Христов. Ако не сме изпълнени с него, ще бъдем изпълнени с нещо съвсем различно. **Господ иска ние сами, със своя разум да разбираме Неговата истина, съзнателно и доброволно да ѝ се покоряваме и да стоим на пътя на спасението-тесния път.** На Неговата сватба ще бъдат само светиите, които са се облекли в сватбената дреха. Затова, вземете присърце думите на Писанието, за да не се окажете в числото на изхвърлените вън.

„Сине мой, ако приемеш думите ми, И запазиш заповедите ми при себе си, така щото да приклониш ухото си към мъдростта и да предадеш сърцето си към разума, ако призовеш благоразумието, и издигнеш гласа си към разума,

ако го потърсиш като сребро, и го подириш като скрити съкровища, тогава ще разбереш страха от Господа, и ще намериш познанието за Бога. Защото Господ дава мъдрост, из устата Му излизат знание и разум. Той запазва истинска мъдрост за праведните, Щит е за ходещите в незлобие, за да защитава пътищата на правосъдието, и да пази пътя на светиите Си.“ (Притчи 2:8)

Ние сме в този свят във война, духовна война. Врага на човека, Сатана, иска да го вкара в мрака на невежеството. Липсата на правилно мислене и знание, липсата на истината, Библията нарича тъмнина. Истината се нарича светлина. Тези, които живеят в мрака на невежеството, ходят като слепи по ръба на пропаст. **Осветените от светлината на Истината ясно виждат Пътя и знаят къде отиват.**

За да можем да устоим против врага ни, трябва да се облечем в Божието всеоръжие. (Ефесяни 6:14-18) **Бог ни е дал всичко, за да можем да устоим.** Исус Христос е оставил лично послание до Своята Църква, което е в книгата Откровение, но всички Негови обещания се касаят само до побеждаващите. Той повтаря 7 пъти-„на този, който победи“!

Нека завършим с думите на апостол Петър:

„Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила; чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света; то по самата тая причина положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, на благочестието си братолюбие, и на братолюбието си любов. Защото ако тия добродетели се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познанието на нашия Господ Исус Христос. Но оня, у когото те не се намират, е сляп, късоглед, и е забравил, че е бил очистен от старите си грехове. Затова, братя, постарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото, като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете.

Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос. "

Край

Превод: Светлина за теб

Нека Бог благослови всички да дойдат до това чудно познание и да станем наистина участници в Неговото естество като затвърдим нашето призвание и избиране, за да имаме достъп до Вечното царство на нашия Господ Исус Христос. Амин!